

עת"צ 63650-12-23

בבית הדין הארצי לעבודה בירושלים

עת"צ 2887-12-23

המבקשים/ הקבוצה/ התובעים/ התובעים המייצגים:

1. מיכאל איון וולף ת.ז. 014765911

2. יהודה חיים ת.ז. 50942770

ע"י ב"כ עו"ד נדב חיים מ.ר. 48886

מרחוב צאלון 36 יבנה

טל: 077-5267300, פקס: 077-5606184

Email: nadav@adv-cpa.com

-נגד-

הנתבעת/ מבטחים: מבטחים מוסד לביטוח סוציאלי של העובדים בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד אלישע שור, צחי לב ואח'

ממשרד עורכי דין ש.הורוביץ ושות'

משד' רוטשילד 45, תל אביב 65784 (בית ציון)

טל: 03-7137000; פקס: 03-7137001

בקשת הבהרה

בית הדין הארצי הנכבד מתבקש להבהיר לצדדים האם כוונתו, עת נתן את פסק הדין דנן ביום 18 במאי, הייתה לקבוע תקופת השבה שונה מזו שקבע בית הדין האזורי הנכבד בפסק הדין נשוא הערעורים, מחדש נובמבר 2023 (להלן: "פסק הדין המשלים"), או לצמצם את הגדרת הקבוצה שנקבעה, כך שחלק מההפרשים המצטברים (תשלומים כספיים בגין העבר) שקיבלו בפועל חברי הקבוצה, על פי פסק הדין למטה, לא יובא בחשבון לצורך גזירת הגמול ושכר הטרחה, וכי כפועל יוצא מכך סכום ההשבה ממנו יגזרו התשלומים הנ"ל יהיה נמוך משמעותית גם מהסך של 10,300,000 ש"ח?

המבקשים סבורים, כי אין זה סביר כלל שזו אכן הייתה הכוונה, וממילא, כי כוונה כזו לא באה לידי ביטוי בקביעות האופרטיביות בפסק הדין העומדות בעד עצמן (סעיפים 46 ואילך). לדעת התובעים, בית הדין הנכבד ביקש בבירור דווקא להוסיף ולא להפחית (מעבר להפחתת אחוזי הגמול ושכר הטרחה שנפסק בעבר). ויחד עם זאת, לאור החלטתו של בית הדין האזורי הנכבד מיום 11 ביולי, מוגשת, בכל זאת, בלית ברירה, בקשת הבהרה זו.

יודגש, כי בקשה זו בשום פנים ואופן אינה בקשה ל"עיון מחדש", אלא פשוט בנוגע לגילוי מצב העובדות שהיה בפועל במועד פסק הדין ביום 18 במאי 2025. כמו-כן, הציטוטים שיובאו להלן, בקיצור האפשרי, לתמיכה בטענות, לא נועדו חלילה להטיל פקפוק ביושרו של המותב הנכבד, אלא להראות מדוע לא הייתה הווה אמינה לטענת הנתבעת בשבועות האחרונים, ומדוע לא היה צורך בבקשה זו ובטרח נוספת.

עובדות רלוונטיות בקצרה - תזכורת

1. בחודש ספטמבר 2023 התקיים דיון אחרון בתובענה נשוא הערעורים בפני בית הדין האזורי, במסגרתו ניתן פסק הדין המורה על תיקון הקצבאות לחברי הקבוצה (תוך סד זמנים מסוים), ועל תשלום הפרשים כספיים בגין חודשי העבר שעד התיקון. במסגרת הדיון הנ"ל טען ב"כ הנתבעת בעל פה, כי בתאריך מסוים בחודש מרץ 2023 (כחצי שנה קודם לכן) תוקנה המערכת לפורשים חדשים, כך שהם מקבלים מאז קצבה שוטפת נכונה. יודגש, כי לא מדובר בחברי הקבוצה, ותאריך התיקון הנ"ל בכלל לא היה רלוונטי לחברי הקבוצה בגינם הוגשה התובענה. במסגרת פסק הדין נקבע שהתיקון והתשלום העיקרי לחברי הקבוצה יבוצע תוך חצי שנה.
2. בחודש אוקטובר 2023 התבקשה הנתבעת להגיש אומדן בנוגע לסכום הכולל של הפרשים להם יהיו זכאים חברי הקבוצה, וזאת לצורך מתן החלטה בעניין הגמול ושכה"ט. הנתבעת הגישה אומדן כאמור ובחודש נובמבר 2023 נתן בית הדין האזורי הנכבד הכרעה הקובעת כי יש לגזור, באופן עקרוני, את תשלום הגמול ושכר הטרחה "רק מההפרשים להם יהיו זכאים חברי הקבוצה עקב התיקון" וחישב את סכומים הגמול ושכה"ט בהתאם להערכה בסך 10,300,000 ש"ח. עוד נקבע כי אין צורך בהמשך טיפול של הח"מ והתובעים.
3. בחודש דצמבר 2023 הוגשו הערעורים דנו. המבקשים טענו, כי יש לגזור את הגמול ושכר הטרחה גם מהשווי של הפרשים הרעיוניים (לאחר התיקון), וכי הקביעה לפיה לא נדרש המשך טיפול ומעקב מצד התובעים אינה נכונה. הנתבעת התנגדה לנ"ל וטענה, בעיקר, כנגד החלת שיטת האחוזים לחישוב הגמול ושכר הטרחה, ולחלופין

¹ הנתבעת התבקשה להגיש אומדן לגבי מלא הפרשים להם יהיו זכאים חברי הקבוצה, וכך גם פסק הדין המשלים מתייחס לאחר מכן, עקרונית, למלוא הפרשים להם יהיו זכאים חברי הקבוצה. הנתבעת טוענת כעת, כי האומדן הוגש רק לגבי התקופה שעד מתן פסק הדין אולם זו לא הייתה ההבנה וההחלטה שניתנה, ולא הייתה לכך גם נפקות מעשית, באשר מדובר באומדן וסף תחתון.

להקטנת שיעורי האחוזים. זה המקום לציין כי הנתבעת **לא טענה**, כי יש לגזור את האחוזים מתקופה חלקית או מצומצמת מזו שקבע בית הדין האזורי, כך שחלק מהתשלומים המצטברים שמשולמים בפועל לא יובא בחשבון, וכן לא טענה לגבי צמצום הגדרת הקבוצה. הסיבה לכך הינה שלגבי התקופה "אחורה" העניין נדון כבר בהרחבה בפני שתי ערכאות, והסתיים בפס"ד בהסכמה, וכך גם לגבי הגדרת הקבוצה "קדימה" המחלוקות כבר נדונו, והסתיימו לבסוף גם כן בפס"ד בהמלצה והסכמה.

4. בחודש מאי ש"ז ניתן פסק הדין דנן, ולדעת התובעים החלק האופרטיבי בו (סעיפים 46 ואילך) ברור ומדבר בעד עצמו ככל שהוא נוגע להחלת שיטת החישוב שיעורי האחוזים, וגם לסכום ממנו נגזר החישוב. בית הדין הנכבד פסק כי זה יתבצע: **"בהתאם לסכום ההשבה בגין העבר לחברי הקבוצה בלבד"**...וכן הורה על **"השלמת גמול ושכר טרחה.. בהתאם לנתונים.. שנמסרו..עד ליום מתן פסק דיננו"**. עוד נפסק על המשך פיקוח עד לביצוע מלוא התשלומים הנוספים לחברי הקבוצה.

5. בית הדין הנכבד לא התייחס לנושא מע"מ על הגמול או ריבית והצמדה (אם כי בגוף פסק הדין נכתב **"נקדים ונציין כי סוגיית החיוב במע"מ לא עלתה בערעורים"**) והתובעים הניחו, לכן, כי הקביעות העקרוניות בפסק הדין המשלים בנושאים אלה נותרו בעינן. למרות זאת, מיד לאחר מתן פסק הדין פנה הח"מ בכתב לב"כ הנתבעת, בכדי לייתר הגשת בקשת הבהרה בנושא זה, ולצורך קידום התשלום. ב"כ הנתבעת מסרו תשובתם הכתובה לפנייה, וכפי שניתן לראות, למעט הסתייגות בנושא הריבית וההצמדה, לא העלו בפניו שום "טענה" אחרת.

● **העתק הבקשה ותשובת הנתבעת מצ"ב, כנספת, לבקשה זו.**

6. ואולם, בחלוף **21 יום (בדיוק)** הגישה הנתבעת בקשה לבית הדין האזורי, לפיה היא טוענת **לראשונה** לחישוב מחדש של סכומי הבסיס עליהן הוחלה שיטת האחוזים - לא 10,300,000 ש"ח (סכום ההערכה) ולא הסכום "העולה על פניו באופן מתון" (10,413,038 ש"ח - אליו התייחסו הצדדים והיועמ"ש"ית), אשר אותו בית הדין הארצי הנכבד גם פירט בסעיף 16 לפסק דינו, אלא למתן פסק דין חדש על פי **נתונים חדשים ומופחתים** - סכום של כ - 9,000,000 ש"ח. הנתבעת מבססת זאת על כוונה נטענת של בית הדין הארצי הנכבד **להתערב** כביכול בהחלטת בית הדין האזורי העקרונית לפיה יש לגזור את הגמול ושכר הטרחה **"רק מההפרשים להם יהיו זכאים חברי הקבוצה"**

עקב התיקון", ולתחום אותה. הנתבעת מסיקה זאת, כביכול, משני ניסוחים שמצאה בגוף פסק הדין עצמו, כדלקמן²:

37: "לא מצאנו להתערב בשיקול דעתו של בית הדין האזורי בקביעתו לפיה התגמול יחושב לפי הפרשים ששולמו וישולמו בגין העבר לחברי הקבוצה בלבד (לא כולל את מבוטחי הקרנות הנוספות שאינם נמנים עם חברי הקבוצה), כך שלא יובאו בחשבון תשלומים שוטפים למבוטחים בהתאם לפרשנות הנכונה של התקנון האחיד. כמו כן לא מצאנו להתערב בקביעה של שיעור שכר הטרחה שנפסק על בסיס...." ...

39. "לא מצאנו להתערב בשיקול דעתו של בית הדין האזורי שקבע כי סכום ההשבה יחושב בגין תקופה של עד 10 שנים (שראשיתה בחודש פברואר 2013, שבע שנים לפני הגשת בקשת האשור, ואחריתה בחודש מרץ 2013 עת מבטחים תיקנה את השגה...בנסיבות אלה, בהעמדת שיעור שכר הטרחה על כמחצית ממפתח רייכרט בגין מלוא סכום ההשבה לתקופת העבר הושג לטעמנו האיזון הנכון."

7. מהאמור בציטוטים לעיל, בגוף פסק הדין, הנתבעת טוענת, כי בית הדין הארצי דווקא כן ביקש להתערב ו"להעמיד את מפתח רייכרט רק על חלק מהסכומים המצטברים ששולמו ולא על מלוא התקופה. לכן, לטענתה יש להפחית כ-1.5 מליון ש"ח מהסכומים עליהם דיווחה בשנים האחרונות, לרבות שצויינו בפסק הדין.

עמדת התובעים

8. עמדת התובעים הינה שחלקו האופרטיבי של פסק הדין ברור ואינו טעון "הבהרה", וכי גם מהניסוח הלא מדויק שלעיל, לא ניתן כלל להסיק את שנטען. אכן, ללא צל של ספק מדובר ב- "טעות ניסוח" של בית הדין הנכבד, ולא הייתה שום כוונה להתערב ולהפחית עוד את הסכומים הנקובים בפסק הדין (מעבר להפחתות שצויינו במפורש). האמת צריכה להיאמר - כוונתו האמיתית של בית הדין הנכבד בעניין זה הייתה "להתכתב" עם טענת ההתיישנות שאושרה/נדחתה על ידו כבר בשנת 2022, והוא

²כל ההדגשות בקו וההגדלות להלן אינן במקור.

הפליג, ולא דייק³ ככל הנראה, קמעה במילותיו. ככל הנראה, במהלך הכתיבה השוטפת, טעה בית הדין הנכבד לסבור, כי הקצבאות לחברי הקבוצה תוקנו כבר בחודש מרץ 2023 (ולא רק שנה לאחר מכן) וכי החל ממועד זה הם מקבלים קצבאות שוטפות לפי הפרשנות הנכונה. אין כל מקום לטענה אחרת, ולא זו הדרך לנסות להפחית בדיעבד (לאחר מתן פסק דין) סכום כה משמעותי, תוך ייחוס כוונת מכוון.

9. **כמו כן**, התובעים מבקשים לציין לשלילה את התנהלות הנתבעת, שלא היה ראוי שבמענה לפניית הח"מ, תבקש את פרטי תשלום, תיצור ציפייה, תמתין בדיוק 21 יום לאחר פסק הדין, ורק אז תגיש בקשה מפורטת לבית הדין האזורי שכוללת השגות חדשות ונתונים שונים משמעותיים וחדשים (שגם לא נראה כי הם נכונים, והם בוודאי לא עולים בקנה אחד עם דיווחי העבר). זו התנהלות ראויה לגינוי והיא גם מעידה לכשעצמה על המשקל שנתנה הנתבעת לטענותיה עצמה.

10. **לגופם של דברים**, חלקו האופרטיבי והמסכם (בר הביצוע) של בית הדין הנכבד (סעיפים 46 ואילך לפסק דינו) **ברור, ואינו טעון הבהרה**, והוא קובע ברחל בתך הקטנה במה בית הדין הארצי הנכבד כן התערב ובמה הוא לא התערב. בין היתר, נקבע בו, במילים פשוטות וברורות, כך:

"מצאנו לאשר את קביעותיו של בית הדין...בהתאם לסכום ההשבה בגין העבר לחברי הקבוצה בלבד...תשלום שכר הטרחה ששולם בעקבות החלטת האישור ייזקף על חשבון שכר הטרחה הכולל לפי פסק הדין המשלים ולא יתווסף לו...בתוך 30 ימים מהיום תשלם מבטחים לתובעים המייצגים ולבא כוחם השלמת...בהתאם לנתונים בהודעות העדכון שנמסרו לבית הדין האזורי עד ליום מתן פסק דיננו"

לא ברור היכן בדיוק הנתבעת קוראת כאן הוראה המאפשרת לה לחשב את הסכומים בהתאם לנתונים אחרים, ולפתוח הליך חדש בהתאם לנתונים חלקיים שלא היו בפני התובעים והח"מ משך שנים. הרי אם בית הדין הארצי הנכבד באמת התכוון שיש להפחית את הנתונים, היה "מתערב" ומציין זאת, וגם נותן הוראה לפיה הנתבעת תשלם על פי נתונים מופחתים אחרים, ולא בהתאם "להודעות שנמסרו" ולא בהתאם

³ גם התובעים התייחסו במספר הזדמנויות לתקופה של "10 שנים", לרבות בדיון האחרון, אולם הדבר נעשה כדיבור שגור - בקירוב, בהיעדר משמעות מיוחדת.

לסכומים ולנתונים אותם פירט וציין במפורש (ס' 16 לפסק הדין). בהתאם, לא היה בית הדין הנכבד "מקבל" את טענת התובעים ומורה על "השלמה" נוספת תוך 30 יום, בגין הסכומים "העולים" על סכום ההערכה של 10,300,000 ש"ח.

11. בנוסף, גם אם קוראים את שתי הפסקאות בהן תולה הנתבעת יהבה בגוף פסק הדין, לא ברור איך הנתבעת מרהיבה עוז לטעון שבית הדין הארצי ביקש להתערב בקביעות בית הדין האזורי בעניין זה, שעה שכל הפסקה עצמה נועדה להבהיר כי "לא מצאנו להתערב"... "לא מצאנו להתערב"... ו-"לא מצאנו להתערב"... "ההפרשים ששולמו וישולמו בגין העבר... עת מבטחים תיקנה את השגגה..." עוד נכתב שם, ברחל בתך הקטנה - "מלוא סכום ההשבה לתקופת העבר.. הושג האיזון הנכון".

12. הנתבעת הרי גם יודעת היטב שהיא לא תיקנה ולא שילמה נכון לאף אחד מחברי הקבוצה - לא בשנת 2013 (כפי שנכתב בטעות על ידי בית הדין הארצי) וגם לא בשנת 2023 (כפי שנכתב גם כן בטעות), אלא לראשונה ברבעון הראשון של שנת 2024 (וגם אז לא הסתיים הטיפול בתיק), ולכן כי אכן מדובר בטעות ניסוח ברורה (והיו נוספות - בכל הכבוד ניכר, כי פסק הדין נכתב בחופזה).

13. גם התקופה של **10 שנים** שצוינה על ידי בית הדין הנכבד - ועליה תולה הנתבעת את כל יהבה - בכלל אינה נכונה, שהרי **מחודש פברואר 2013 ועד חודש מרץ 2023 יש יותר מ-10 שנים**, כך שברור שלא מדובר באיזו תקופת "תחימת" "התיישנות" מדויקת שביקש בית הדין לקבוע כהלכה חדשה, או על בסיס ניתוח הדין הקיים, אלא בשה"כ ניסוח אגבי, לא מדויק, וללא נפקות מעשית, שנגזר מהעובדות בקירוב.

14. גם ממכלול קביעות בית הדין הנכבד האחרות בפסק הדין, כמו גם מבחינת תכלית החוק והדין הקיים הרלוונטי, ברור⁴ שאם בית הדין הנכבד אכן היה רוצה להפחית עוד את הסכומים לתובעים ולח"מ, ביחס לסכומי התשלום לקבוצה, היה עושה זאת דווקא במסגרת קביעת האחוזים ולא בצורה של ניתוק סכומי התגמול מסכום התשלומים.

15. **לבסוף יוער**, כי כפי שבית הדין הארצי הנכבד עצמו ציין, הוא הגביל עצמו לטענות שנטענו בערעור ובכל מצב רלוונטי אחר לפיו היו בפניו טענות מפורטות ומגובות, ממילא גם הייתה הכרעה ברורה ומנומקת ומפורטת במחלוקות שאינה טעונה שום

⁴ כמובן שאין זה המקום לטעון מדוע, מהסיבה שגם הערעור דנו לא עסק בכך, אולם חלק מהרציונלים נטענו אגב הערעור בנושא ההתיישנות והגדרת הקבוצה בשנת 2022.

"הבהרה". הסיבה שהנתבעת מבקשת "הבהרה" הינה כי היא לא טענה בפני בית הדין שהסכום הרלוונטי לה, לטענתה, הינו כ 9 מלש"ח, העניין לא נדון ולמען הסר ספק גם לא הייתה **שום מניעה טכנית** להעלות טענה כאמור ל-"תחימת תקופות" בערעור שהגישה. אם הייתה עושה כך, ממילא ההליך היה מתנהל אחרת לחלוטין מבחינת התובעים - הן בערכאה למטה, הן במהלך הערעורים, והן לאחר מכן.

16. הנתבעת **בחרה** (ובצדק⁵) **למקד** טענותיה המשפטיות בערעורים **בביטול או הפחתת שיעורי האחוז**, ובניכוי הסכום שנפסק בבקשת האשור, וגם זאת לאור הנתונים שהציגה. טענות אלה נדחו או התקבלו בחלקן, על ידי בתי הדין, כאשר הסכומים הרלוונטיים **עמדו היטב היטב** בפני בית הדין הארצי הנכבד וגם צויינו על ידו במפורש. הנתבעת ידעה היטב מה המשמעות של המספרים וההודעות שהיא מציגה בפני שתי הערכאות, ואין כל מקום ל"מחטף" מפתיע, 21 יום לאחר מתן פסק דין, ולאחר שנים.

ריבית והצמדה

17. הנחת המוצא כי בית הדין הנכבד לא ביקש **להעניש** את התובעים, ללא נימוק, בפרט לאחר הליך של שנה וחצי, וכי ההוראה בפסק הדין המשלים בעניין זה נותרה בעינה. קרי-את הסכומים (המתוקנים) בפסק הדין המשלים היה על הנתבעת לשלם עם ה-"תוספות" (ויוזכר, כי התשלום העיקרי בוצע לחברי הקבוצה, בחודש מרץ 2024). ההנחה הפשוטה, הינה, כי כאשר בית הדין הנכבד הורה, בחתימת פסק דינו, כי "**תשלום שכר הטרחה ששולם בעקבות בקשת האשור ייקף על חשבון שכר הטרחה הכולל לפי פסק הדין המשלים**" הכוונה הייתה שעל הנתבעת לשלם את שכר הטרחה הכולל שנפסק בפסק הדין המשלים, בניכוי 100,000 ש"ח, וכך גם סכום הגמול שחושב וצויין שם רק בחציו. ההנחה המתבקשת הינה, כי בית הדין הנכבד לא מצא להתערב בעניין הריבית ותשלום המע"מ שהתווספו על הסכומים המחושבים כאמור שצויינו ופורטו בשני פסה"ד (גם אין סיבה שיעשה כך).

18. אלא שהנתבעת, כעולה מהנספח, העלתה טענות שונות, להתאמות, גם בעניין זה, חלקן רלוונטיות יותר וחלקן פחות, אולם בוודאי שגם לא היה מקום לקביעה לפיה יש להצמיד את הסכום ששולם בעקבות החלטת האישור "קדימה", שכן הח"מ לא צריך

⁵ ר' ס' 3 לעיל

לפרוע "הלוואות", ובית הדין הנכבד לא פסק שמדובר בסכום שלא היה צריך לבוא לעולם, אלא בתשלום מוקדם שיופחת מהסך שנפסק בפסה"ד למטה.

תשלום הוצאות בקשה זו בגין התנהלות הנתבעת שמסרבת להרפות

19. הנתבעת מבקשת לפתוח, למעשה, בהליך חלוט, על בסיס טענות קלושות לגבי כוונת בית הדין הנכבד - טענה שלא האמינה בה בעצמה בזמן אמת, וגם לא עולה בקנה אחד עם כל ההוראות והניסוחים האחרים בפסק הדין. טענה שהיא יודעת שמקורה בטעות, שכן אין זה סביר כלל, שזו אכן הייתה הכוונה, ביום 18 במאי ש"ז.

20. זה המשך ישיר להתנהלותה בכמעט שש השנים האחרונות, בפני שתי הערכאות. גם אם אכן זכותה של הנתבעת לטעון ולהחזיק בטענות קלושות, עליה תמיד לשאת בתוצאות. זאת, בפרט לאור אינטרס ההסתמכות של התובעים, לפני מתן פסקי הדין ולאחריהם, ובפרט ביחס לטרחת הח"מ אשר נדרש כבר לשלוש תגובות ובקשות מאז.

21. אשר על כן, בית הדין הנכבד מתבקש להבהיר שביום 18 במאי 2025, עת כתב את פסק הדין, לא התכוון להפחית את סכומי ההשבה אשר צויינו על ידו, מתוכם יחושבו הגמול ושכר הטרחה, לרבות "ההשלמה" שנקבעה, ואגב זאת, כי לא התכוון לשלול את הזכות לריבית והצמדה על הסכומים שעוכבו, וכך גם את המע"מ על הגמול (ככל שהרשויות יטענו לחיוב כאמור, בעתיד). כן מתבקש בית הדין הנכבד לחייב את הנתבעת בשכר טרחת הח"מ בגין בקשה מיותרת זו.

היום, 12 ביולי 2025

נדב חיים עו"ד (ת)
מ.ה. 48886

נדב חיים, עו"ד

ב"כ הקבוצה – המבקשים

פסק דין

6 messages

Nadav Haim <nadav@adv-cpa.com>

Sun, May 18, 2025 at 8:55 AM

To: Elisha Shor <elisha.shor@s-horowitz.com>, Zahi Lev <zahi.lev@s-horowitz.com>

,נ.ג.

קראתי ברפרוף את פסק הדין של בית הדין הארצי, וכפי שאני מבין אותו:

1. פסק הדין של בית הדין האזורי נשאר על כנו למעט הנקודות הבאות שנקבעו גם בסעיף 47:

פסק הדין של כב' הש' ספיבק נותר על כנו למעט הנקודות הבאות

א. הסכום של 100,000 ש"ח (כולל מע"מ) מופחת מהסכום הכולל המגיע לי.

ב. הגמול לתובעים מקוצץ בחצי.

ג. תיעשה השלמת שכר טרחה וגמול ביחס לסכום העודף ששולם וישולם בפועל.

אבקש את אשורכם בהקדם לכך שאין צורך בהבהרות הבאות:

1. הסכום "הכולל" לתובעים אינו כולל מע"מ, ככל שחל, ואם חל, וכנגד אסמכתא, כפי שהובהר בעבר וכפי שמנוסח בפסיקות

האחרונות לרבות של בית המשפט העליון, וכפי שהוסכם.

2. כמקובל בערעורים כספיים, הסכומים שלא שולמו עד כה (ואני לא מדבר על השלמת הסכום הנוסף מעבר לסכום ממנו חישב כב' הש'

ספיבק) נושאים ריבית והצמדה ממועד פסק הדין המקורי.

--

בברכה,

נדב חיים, עו"ד (רו"ח).

אתר: www.adv-cpa.com

טל- 077-5267300, פקס- 077-5606184, נייד- 052-7027137

kind regards,

Nadav Haim, Adv (CPA).

Web: www.adv-cpa.com

Tel- 972-77-5267300, Fax- 972-77-5606184, Cell - 972-52-7027137

Elisha Shor <elisha.shor@s-horowitz.com>

Mon, May 19, 2025 at 9:38 AM

To: Nadav Haim <nadav@adv-cpa.com>

Cc: Zahi Lev <zahi.lev@s-horowitz.com>

,נ.ג.

קבלנו את הודעתך מאתמול.

בהתייחס לסעיף 1 בעניין מע"מ לגמול התובעים – מוסכם.